

Anotace

Tématem bakalářské práce je působení mnišského řádu kartuziánů na území Spiše, zhruba od 14. do poloviny 16. století. První kartouza vznikla na místě nazývaném Skála útočiště (Lapis Refugii), situovaném vysoko v horách v dnešním srdci Slovenského ráje. Z tohoto kláštera vzniká filiální konvent lechnický, v Údolí sv. Antonína (cartusia in Lechnicz de Valle S. Antonii) na území Zamaguria, nedaleko řeky Dunajec. Od příchodu kamaldulů - je klášter nazýván Červený (Clastrum Rubrum), jak je známe dnes.

Hlavním cílem práce je objasnit historický a architektonický vývoj spišských kartouz. Jelikož první kartuziáni na území Spiše přišli ze Slovinské Žiče, v práci je věnovaná část i této kartouze. Dále je uveden stručný přehled středoevropských kartouz a dějin Hornoněmecké provincie, do které patřily oba kláštery. Skála útočiště s kostelem Jana Křtitele je dnes zachovaná v ruinách, proto je kladen důraz na archeologický průzkum lokality Kláštorisko. Bohatší stavebně historický vývoj je doložen v Červeném klášteře s kostelem sv. Antonína Poustevníka, podstatná část práce je proto zaměřena na jeho gotickou stavební fázi. Pozornost bude věnována i husitským výpravám do Uher, či následnému rabování lupičských družin, důsledkem čehož byla zničena první kartouza. Podobný osud zasáhl i druhou kartouzu, po jejímž obnovení došlo k pozdně gotická přestavbě kapitulní síně, s freskovou výzdobou Pašijového cyklu.

Klíčová slova

Červený klášter, Lapis Refugii, Lechnický klášter, kartouza, kartuziánský řád